

Blir hun Harald Millis **arvtaker**? Eller vil Sigrid Hjørnegård bygge en gigantisk vindmøllepark til havs?

Ukynnisk karriererekvinne

MØTE MED

SIGRID HJØRNEGÅRD

I løpet av fire timer var Sigrid Hjørnegård installert på nytt kontor i Olje- og energidepartementet. E-post og tilgangskort hos Landbruks- og matdepartementet ble umiddelbart deaktivert.

– Det var en kaotisk følelse å bytte jobb på fire timer. Følelsen av ikke å ha kontroll var plagsom i starten.

ORIENTERING: Rådgiver Unni Claussen orienterer Hjørnegård via presseklipp fra den foregående uken.

Hele sitt voksne liv er det landbrukspolitikk hun har befattet seg med. Men da Terje Riis-Johansen gikk fra å være statsråd i LMD til å bli olje- og energiminister, tok han Hjørnegård med seg som rådgiver. De to har jobbet sammen i 20 år.

Tidligere kollega Ståle Norang sa at han ikke vet hva slags forhold Hjørnegård har til den bransjen, annet enn at hun fyller bensin på bilen.

– Jobben min er jo fortsatt å være rådgiver for Terje Riis-Johansen. Det har vært en del fellesnevner, i form av fornybar energi og ressursforvaltning, mener Hjørnegård.

– Norge sitter på store ressurser i form av olje, og har derav et stort globalt ansvar.

Hun mener vindkraftteknologi er fantastisk, særlig til havs.

– Teknologien for utvinning av olje er mer komplisert enn mange tror, når man borer ti kilometer bortover i havbunnen. Derfor har jeg tro på at det går an å finne tilsvarende avanserte løsninger med vindkraft.

Vi møter henne på kontoret. Hun har ferie, men drar innom jobben for å få noen oppdateringer. Dagene går vanligvis i møter og kaffe.

Hun fremstår som imøtekommende og hyggelig. Aktiv, men ikke utpreget stresset.

Hjørnegård sitter med bena i kors. Hun har på seg jakke og en topp med elefantmotiv.

– Sigrid er verdens flinkeste dame, utbryter kollega Liv Monica Stubholt.

SIGRID HJØRNEGÅRD

■ Født 08.10.1965 i Ås

■ Bor i Kroer, Ås kommune

■ Gift, to døtre på 11 og 13 år

■ Rådgiver for olje- og energiminister Terje Riis-Johansen, tidligere samme rolle i Landbruks- og matdepartementet

■ Har vært infosjef for Norges Bondelag

■ Omfattende erfaring med saksbehandling blant annet fra Norges Bygdeungdomslag, Nei til Eu og Senterpartiet

De snakker i vei om tekniske ting, om russiske oljefolk som statsråden bør møte i september, lunsjvtale i Brussel, og om folk fra kjente organisasjoner som bør komme dit for å gi statsråden en presentasjon.

Mye av jobben til Sigrid er nettopp å bestemme hva statsråden skal bruke tida på. Hun er flink til å si nei på en ordentlig måte, ifølge Stubholt.

Tidligere kollega Bjarne Undheim mener at Hjørnegård alltid er på farten.

– Det må gå fort, enten det kjøres bil eller ikke, sier han.

Terje Riis-Johansen holdt tale i bryllupet hennes.

– Jeg sa til moren hennes at hun ikke måtte ha store ambisjoner om å bli bestemor, fordi jeg visste hva Sigrid drev med: skrive taler og innlegg døgnet rundt. Men så har hun fått to barn, så jeg tok feil. Hun rakk det også!

Hun innrømmer å ha fått mange fartsbøter. – Jeg stresser for å komme hjem før barna sovner, ikke for å komme til møtene, påstår hun.

Vi kjører hjem til henne. En politibil med blålys kjører forbi.

– Jeg blir alltid litt usikker når det kommer blålys bak meg, det liker jeg ikke. Men du, nå skal jeg bare ringe til Singapore.

Rykter vil ha det til at olje- og energidepartementet er så byråkratisk at politikerne har liten reell innflytelse. Det er ikke hennes inntrykk.

JOBB: Sigrid Hjørnegård i departementets garasje. – Det må gå fort, enten det kjøres bil eller ikke, sier Bjarne Undheim om Hjørnegård.

HJEMME: Niesen Randi og Hjørnegårds yngste datter Mari med dachsen Fia.

” Jeg stresser for å komme hjem før barna sovner,

► – Men vi har ikke så mange politiske virkemidler, som det for eksempel er i Landbruks- og matdepartementet, sier hun.

Kroer i Ås. 350 mål dyrket jord, som mannen Svein tar seg av. Åkre, gårder og en kirke, så langt vi kan se. Her bor Hjørnegård.

– Jeg får det beste av to verden.

Hjørnegård byr på eggerøre, spekemat og nypoteter fra tanta i Råde. Hun snakker ivrig med jentene sine, på 11 og 13 år. Hjørnegård sier hun ser lite på tv.

– Du er jo ikke hjemme, bryter en av jentene ut.

Hjørnegårds erfaring med organisasjonsliv startet med speideren. Så var det Bygdeungdomslaget, senere Bondelaget.

– Mye vokser ut av respekten for frøa i jorda. Det er grunnleggende. Denne forvaltningstankegangen må ligge til grunn

for jordbruk, skog og for så vidt olje.

Hun gikk et «totalforsvarskurs» på Forsvarets høyskole.

– Halvparten var offiserer, resten sivile. Bondelaget har en plass, på grunn av matproduksjonens betydning i en beredskapstenkning.

– **Hvordan takler du å jobbe så mye?**

– Skal du ha en spennende jobb, og være i nærheten der spennende og også kontroversielle beslutninger tas, hører det med at det blåser ganske tøft innimellom. Da er det en forutsetning at ting blir ivare tatt hjemme.

Og det blir det.

– Bestemor stiller opp, og mannen min er kjempeflink. Han tar seg av lekser og fotballtreninger. Jeg er heldig.

Riis-Johansen mener Sigrid Hjørnegård er svært langt unna den kyniske og kalkulerende karriereregieren.

– Den beste karriereplanleggingen er å gjøre det godt der du er, hver dag. Da vil du alltid ha tilbud om nye jobber, svarer Hjørnegård.

– **Men du liker å ha innflytelse?**

– Ja, det er klart!

– **Er du glad i makt?**

– Jeg har ikke en maktposisjon, slik som en statsråd. Men jeg har påvirkningsmulighet.

Hjørnegård mener det er lite hensiktsmessig å si «det skulle vært sånn» eller «det må noen ordne opp i».

– Jeg kan ikke sitte og klage på samfunnet, hvis ikke jeg prøver å bidra selv.

– **Skal alle være politikere?**

– Man kan engasjere seg på forskjellige nivå. Men demokratiet er helt avhengig av at folk gjør en jobb for å utforme samfunnet. Du skal ikke reise langt før folk ikke har rettigheter.

Hun snakker varmt og lenge om demokratiet. Hun lovpriser vel-

ferdsstaten og mulighetene vi har til å jobbe og utdanne oss.

Valgdagen som fridag? Det synes Hjørnegård er en god ide.

– Hos oss er det en stor dag, da drar vi og kjøper is. Det kunne vært offentlig fridag. For alle som stemmer!

– **Skal de tingene du anser som viktige, også være viktige for alle andre mennesker?**

– Fordeling av ressurser er et viktig samfunnsproblem. Det er helt ok at andre er uenig med meg. Men jeg synes ikke det er greit å ikke ta stilling til det. I hvert fall ikke hvis man klager.

– **Jeg vet ikke** om noen som ikke liker Sigrid, sier Terje Riis-Johansen.

– Væremåten hennes og den sosiale intelligensen er ganske unik. Likevel klarer hun å stå på for meningene sine, uten å skape konflikter, sier statsråden.

Hun virker litt brydd da jeg for-

MIN YNDLINGSREISKAP

PENN

LIKER PENNER: Men elegant må den være, og helst sølvfarget, synes frisørgründer Inger Ellen Nicolaisen.

Pen penn

– La meg gjette yndlingsredskapet ditt, en saks?
 – Jeg klipper ikke selv lenger. Ellers ville jeg nok svart saksen. Men jeg er veldig svak for fine penner, altså. Elegante kulepenner. De må være smale og feminine. Helst i sølv, eller grå metall. Jeg går alltid rett bort til sånne pennestativ for å sjekke om jeg finner en penn jeg må ha.

Nikita-gründeren får stadig nye ideer i hodet. De må rett ned på papiret, ellers kan de være borte. Det er ikke så farlig med papiret. Nicolaisen finner alltid en serviett å rable på.

– Hva kjennetegner en god kulepenn?

– Den må ikke være for tykk, og ikke oransje. De er de verste pennene. Smale er best. Dukjenner det med en gang, ikke sant? Hvordan pennen ligger mellom fingrene. Det er lett å få tankene på papiret når pennen flyt.

– Hva skrev du sist?

– La meg tenke. «Vi gror igjen». Det var det jeg skrev ned. Believe it or not.

– Gror dere igjen?

– Ja, det er ikke dyr på beite her i Misvær lenger, fordi alle legger ned reindrifta og flytter. Vegetasjonen løper løpsk. Så jeg fikk en idé om å skaffe noen beitedyr, for å holde gresset nede. Jeg skal ringe noen å spørre om det er en god idé eller ikke.

– Bruker du mye penger på dyrepenner?

– Nei, når prisen nærmer seg 400–500 kroner, begynner jeg å skjelve. Jeg mister jo pennene hele tiden. Det blir mest titting. Sist jeg kjøpte en penn var vel for en måned siden. Jeg har den ennå, men aner ikke hvor.

■ **SUSANNE SUNDE BAKKE**
 susanne.bakke@nationen.no

ninger utover om hvor neste ferie skal gå.

Men Hjørnegård er veldig solidarisk.

– Mange unge er utrolig ærgjerrige og jobber vettet av seg dag og natt. De er ikke late.

Dachsen Fia ligger oppå føttene våre og varmer oss, mens Hjørnegård byr på te og kjeks.

Under tiden i Bygdeungdomslaget var hun opptatt av amatørteater, lek og dans. Ikke nå lenger.

– Men morsomme ting på fester er jeg opptatt av. Ingenting er bedre enn gode fester!

– Fritidsaktiviteter eller hobbyer? Som mor til to døtre på 11 og 13, har man i utgangspunktet alle kvelder besatt.

■ **TEKST: ANDREAS AUBERT**
 andreas.aubert@nationen.no

■ **FOTO: SIRI JUELL RASMUSSEN**
 siri.rasmussen@nationen.no

I 1990 uttalte hun også at «vi kan ikke la 50-åringene bestemme vår framtid». Nå er hun 42.

– Betyr det at du gir deg om noen år?

– Kanskje. Jeg gjør nok noe annet da.

– Mener du fortsatt det samme?

– Det er utrolig viktig for de som kommer etter oss å ta del i diskusjonen om fordeling av goder, svarer hun.

Hvilke unge vil være lokalpolitikere i dag, spør hun seg.

– Det er under 50 prosent deltakelse i kommunevalg. Kommunene driver barnehager og skoler. Ting som bør bety en del.

– Hva skyldes den manglende interessen?

– Når det ikke dreier seg om helt fundamentale ting, som å få nok mat, skole til alle eller offentlig helsevesen, så gidder vi ikke bry oss. Men det må vi. Det er farlig for demokratiet hvis vi ikke har me-

teller henne hvordan hun blir rost for å bringe den menneskelige dimensjonen inn i sitt arbeid.

– Det er viktig i alle felt i livet. Det er bare sånn jeg er. Det er vanskelig å bedømme det.

Det har vært spekulasjoner i om Hjørnegård kan bli Harald Millis arvtaker. Hun avbryter med et litt nølende nei.

– Det blir helt merkelig å kommentere. Det er så mange jeg heller ser i den rollen. Så lenge det ikke er en aktuell problemstilling, tenker jeg ikke på det.

Og med dette politisk korrekte svaret gjør hun seg aktuell likevel.

– «Dagens unge er for snille», sa du i 1990. Hva synes du nå? Har de unge blitt slemmere?

– Altfor snille! Mange unge har det ganske lett. Men rundt 30 prosent har det vanskeligere. Jeg er opprørt over at det ikke gjøres mer for å utjevne de sosiale og materielle forskjellene.

ikke for å komme til møtene.